

РЕШЕНИЕ

№ 2261

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **186** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №4520 от 25.11.2022 г., постановено по н.а.х. дело №6152/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 3-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ изх. №СОА22-РД11-2982 от 14.12.2021 г. на заместник кмета на Столична община, с което на Л. Ц. Ц., на основание на основание чл.178е от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от санкционираното лице, с искане да бъде отменено заедно с НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуални правила-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че въззивният съд е основал изцяло изводите си за извършено нарушение въз основа на негодни веществени доказателствени средства, а именно направените от актосъставителя и приложени по делото снимки, които не съдържали дата и час. НП не отговаряло на изискванията на чл. 57, ал. 1, т 5 от ЗАНН.

В противоречие с императивните норми на ЗАНН, с които са въведени изисквания относно съдържанието на АУАН и НП, въззивна инстанция приела, че е без значение къде е било паркирано превозното средство - на ул. „А. К.“ №13 или на №15. От събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установявало по несъмнен и категоричен начин, че касаторът е осъществил визираното в АУАН и НП административно нарушение, нито че нарушението е извършено на посоченото в тях място. При съставяне на АУАН не му била предоставена декларация по чл. 188 от ЗДвП, за да посочи дали той е управлявал и съответно паркирал автомобила. Този пропуск съществено накърнявал правото на защита на нарушителя, тъй като го поставя в неяснота относно правните параметри на вмененото му нарушение. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, пълномощникът на касатора-адв.К. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на разноски

Процесуалния представител на ответника- юрк.Г. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ по съображенията, изложени в депозирания писмен отговор. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релеванните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 10.06.2021г. в 12:43 ч. в [населено място] на [улица] установено паркиране на собствения му лек автомобил „Тойота Л. К.“, рег. [рег.номер на МПС] върху тротоар, на място не определено за паркиране на МПС, с което пречи на пешеходците.

Свидетелят Б. към О „ПП“ - СДВР издал фиш по чл.94, ал.3 от ЗДвП и поканил собственика на автомобила за получаване, съответно при оспорване - да му се състави АУАН. Нарушението, което установил лично, било че автомобилът бил паркиран перпендикулярно на уличното платно, върху тротоара, така, че предните гуми били на платното, а задната врата на около 20-30 см. от сградата, а на оставащото място от тротоара не можело да премине майка с детска количка. Изготвил и снимков материал.

При явяване на собственика на МПС в ЦГМ, последният оспорил фиша и затова в присъствието на свид. Х. му е бил съставен АУАН, който му е предявен лично. Касаторът е вписал възраженията си в акта. Въз основа на акта и доказателствата по преписката административнонаказващият орган издал оспореното НП.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението е правилно, а релевираните с касационната жалба касационни основания и възражения-неоснователни. СРС въз основа на съвкупна преценка на събраните по делото и обсъдени в мотивите към решението доказателства е достигнал до правилен извод, че АУАН е съставен, а НП – издадено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Мотивирал е въз основа на кои факти, обстоятелства и доказателства е направил извод, че извършването на вмененото на санкционираното лице административно нарушение е установено по несъмнен начин. Оценени са съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства, както и събраните показания на разпитаните свидетели.

При издаване на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на касатора. Разпоредбите на чл. 42, т. 3-5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-7 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, са спазени. Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено съставомерното по чл. 6 ЗАНН деяние, както и доказателствата, които го потвърждават. Посочено е мястото на извършване на нарушението – [населено място], [улица].

Неоснователно е възражението, че решението на СРС се основава само въз основа на негодни веществени доказателствени средства, а именно направените от актосъставителя и приложени по делото снимки, които не съдържали дата и час, тъй като всички приложени по делото доказателства в своята съвкупност безспорно установяват, че е реализиран състава на нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП. По делото е установено, че актосъставителят лично е възприел извършеното нарушение на 10.06.2021 г., като показанията му като свидетел в съдебното производство напълно съответстват на писмените доказателства по делото. При разпита му актосъставителят уточнява, че приложеният снимков материал е изготвен от него, в качеството му на служебното лице. Решаващият съд, като е съобразил липсата на отбелязване върху приложените снимки на дата на изготвянето, правилно ги е обсъдил съвкупно с останалия доказателствен материал по делото и ги е приел за съответстващи му. Решението е постановено при правилна и обоснована съвкупна преценка на целия доказателствен материал по делото без да е допуснато твърдяното от касатора нарушение.

Разпоредбата на чл. 94, ал. 3 ЗДвП не е забранителна и е предвидена възможност за паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2.5 тона върху тротоарите, но при определени условия. Първото условие е паркирането да става само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, а второто откъм страната на сградите да остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци. Правилен е изводът на районния съд, че в случая не е изпълнено първото условие, тъй като мястото върху тротоара, където е бил паркиран автомобилът, не е сред определените за паркиране от Столична община, т.е сред разрешените за паркиране по смисъла на чл. 178е ЗДвП. Поради това е без значение дали е спазено второто изискване за отстояние на паркирания автомобил, както и дали е затруднявал преминаването на пешеходците. Основният факт, подлежащ на доказване може да се установява с всички регламентиращи в НПК доказателствени средства. В конкретния случай това е проведено успешно пълно доказване на този факт.

Касаторът е субект отговорността по чл. 186, ал. 3 от ЗДвП, тъй като фишът за

неправилно паркиране в отсъствие на нарушителя се издава на собственика на моторното превозно средство. При съставяне на акт за установяване на административно нарушение, наказание се налага на собственика на моторното превозно средство, ако не посочи на кого е предоставил управлението му - чл. 188, ал. 1 ЗДвП, както е в случая. В този смисъл правилно е ангажирана отговорността на Ц.. Във възражението срещу издадения фиш Ц. не е посочил, че не той, а някой друг водач е извършил нарушението със собствения му автомобил.

При правилно приложение на материалния закон, като е отчел и особеностите на конкретния случай, наказващият орган е наложил административно наказание в минималния предвиден в разпоредбата чл. 178е от ЗДвП размер - глоба от 50 лв.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания по чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, вр.чл.63в ЗАНН и на други такива, за които касационната инстанция следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1, прдл.2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 80 лева-чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4520 от 25.11.2022 г., постановено по н.а.х. дело №6152/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Л. Ц. Ц., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната община сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:1.